

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 27. oktober 2020 kl. 16.30.

Møtet holdes i Teams.

Kart I

Sak 417	20/01553-1	Møteplan 2021 - Oslo kommunes klagenemnd	1
Sak 418	20/01479-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3107960 (20/5882) - Sameiet Schlepegrellsgt. 20	2
Sak 419	20/01498-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3108590 (20/6354) - Stiansen Eiendom AS	6
Sak 420	20/01304-2	Klage - Avslag på beboerkort sone B (20/4001) - CSS Kapital AS	9
Sak 421	20/01529-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (20/10631) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 422	20/01544-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (20/10644) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 423	20/01547-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (20/10643) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 424	20/01548-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (20/10635) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	

Sak 425	20/01527-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til samme kommunale bolig (20/10670) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 426	20/01528-2	Klage - Avslag på søknad om leie av bolig i Omsorg+ (20/10628) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 427	20/00878-2	Klage - Avslag på søknad om forlenget leiekontrakt i en av Oslo kommunes kultureiendommer (20/2071) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 428	20/01477-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10562) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 429	20/01480-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10595) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 430	20/01483-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10518) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 431	20/01485-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10555) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 432	20/01490-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10583) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 433	20/01492-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10599) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 434	20/01494-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10611) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 435	20/01500-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10632) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 436	20/01524-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10612) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 437	20/01525-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10638) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 438	20/01533-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10637) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 439	20/01536-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til reetablering (20/10629) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 440	20/01520-2	Klage - Avslag om skoleplass ved videregående skole (20/100413) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 441	20/01521-2	Klage - Avslag om skoleplass ved videregående skole (20/100375) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 442	20/01550-2	Klage - Tildeling av driftstilskudd til fysioterapeut (20/10333) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 443	20/00084-23	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 27. oktober 2020

Sak 417 Møteplan 2021 - Oslo kommunes klagenemnd

Saken gjelder:

Sekretariatet fremmer med dette forslag til møteplan for Oslo kommunes klagenemnd for 2021.

Det foreslås 9 møter i 1. halvår og 7 møter i 2. halvår. Møtene avholdes i Oslo rådhus, eller på Teams, kl. 16.30-19.30. Forslaget søker å hensynta vinterferie i uke 8, påskeferie i uke 13 og høstferie i uke 40, samt helligdager.

Forslag:

1. halvår:

Tirsdag 19.01.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 02.02.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 16.02.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 09.03.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 23.03.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 20.04.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 11.05.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 01.06.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 22.06.2021 kl. 16.30-19.30

2. halvår:

Tirsdag 17.08.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 07.09.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 21.09.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 19.10.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 09.11.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 23.11.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 14.12.2021 kl. 16.30-19.30

Klagenemndas tekniske sekretariat innstiller til Oslo kommunes klagenemnd å fatte følgende vedtak:

Oslo kommunes klagenemnds møteplan for 2021 blir som følger:

1. halvår:

Tirsdag 19.01.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 02.02.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 16.02.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 09.03.2021 kl. 16.30-19.30

Tirsdag 23.03.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 20.04.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 11.05.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 01.06.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 22.06.2021 kl. 16.30-19.30

2. halvår:

Tirsdag 17.08.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 07.09.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 21.09.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 19.10.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 09.11.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 23.11.2021 kl. 16.30-19.30
Tirsdag 14.12.2021 kl. 16.30-19.30

[20/01479]

Sak 418 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3107960 (20/5882) - Sameiet Schleppegrelssgt. 20

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 01.10.2020 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.6.2020 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3107960 for overtredelse av forskrift om politivedtekt § 4-3. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert forsøpling utenfor bygården, blant annet flere smartbager.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

1.1 Klagers anførsler

Sameiet Schleppegrelssgt 20 ved styreleder Bjørn Erik Strand påklaget ilagt miljøgebyr den 1.8.2020. Det anføres i klagen at styret ikke var kjent med varselet som ble festet på avfallssekken. Videre mener sameiet at det er urettferdig at de skal være ansvarlig for andres forsøpling, og mener Isekk som leverandør av avfallssekken bør være den ansvarlige.

2. Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Sameiet Schleppegrelssgt 20 er som ansvarlig gårdeier part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e. Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble

oversendt pr. post med følgebrev datert 1.7.2020. Klage er fremsatt 1.8.2020, og er følgelig fremsatt for sent. Bymiljøetaten avviste klagen som for sent fremsatt. Sameiet påklaget avvisningsvedtaket i e-post av 4.8.2020. I klagen ble det anført at miljøgebyret ble sendt til en uadressert mottaker i Schlepperegrels gate, slik at styreleder ikke var klar over gebyret før klagefristen hadde utløpt.

Bymiljøetaten foretok en ny vurdering av saken og kom til at klagen burde behandles likevel, da plan- og eiendomsregisteret til Oslo kommune ikke gir en klar adresse hvor miljøgebyret skulle sendes.

Faglig sekretariat er enig med Bymiljøetaten om at det i denne saken foreligger særlige grunner til å behandle klagen, jf. forvaltningsloven § 31 første ledd bokstav a og b, da det er uklart når styreleder ble klar over miljøgebyret. Faglig sekretariat anbefaler derfor at klagen fremmes til behandling i klagenemnda.

3. Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens ilegging av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 19. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-3 at gårdeier plikter å holde fortau i indre by rene. Bestemmelsens første ledd lyder:

«I indre by plikter eier av bygning eller grunn å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen. Renholdet skal utføres slik at det blir til minst mulig ulempe. Overvannsluk må ved renhold ikke tilføres oppsop e.l. (...)»

Av forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4 følger det:

«Overtredelsesgebyr skal ikke ilegges dersom overtredelsen skjer som følge av uforskyldte hindringer som den ansvarlige ikke med rimelighet kan overkomme.»

Den 24.6.2020 kl. 04.25 ble det i Schlepperegrels gate ved nr. 20 observert forsøpling utenfor eiendommen. Søppelet bestod i av en smartbag/avfallssekk fra Isekk fylt med emballasje, plast og klær.

Bymiljøetatens betjent festet et varsel på smartbagen hvor det ble gitt en frist på 48 timer til å fjerne smartbagen. Betjenten fotograferte forholdet (dok 3a-d). En betjent returnerte til adressen den 26.6.2020 kl. 05.33. Da smartbagen fortsatt ikke var fjernet, ble det besluttet å ilegge et miljøgebyr. I den forbindelse fotograferte betjenten forholdet på nytt (4a-h).

5. Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at ansvaret for å holde arealet rent og ryddig hviler på gårdeier, og at det ikke har noen betydning hvor forsøplingen stammer fra. Videre anføres det at avfall eller gjenstander som plasseres på fortau i forbindelse med for eksempel inn- og utflytting, oppussing eller lignende må fjernes umiddelbart. Fortau defineres som areal for gående og skal ikke benyttes som lagringsplass for avfall. Bymiljøetaten bemerker videre at smartbags som blir stående ofte medfører økt forsøpling, i tillegg til at de ofte inneholder

brennbart materiale. Bymiljøetaten mener denne type forsøpling faller inn under gårdeierens renholdsplikt som følger av politivedtekten § 4-3.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne frafalle gebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 11.8.2020.

6. Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. Forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.6.2020 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3107960 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Schlepppegrells gate ved nr. 20 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising samt holde fortau ryddig.

Klager anfører at det er leverandør av smartbagen som bør ansvarliggjøres. Først mener faglig sekretariat at forholdet som vises på bildene faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Faglig sekretariat viser til at formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2. Selv om det i denne saken ikke er tale om en overfylt smartbag, utgjør den en fare for økt forsøpling og hindring av fremkommelighet på fortauet.

Når det gjelder klagers anførsel om at leverandøren av smartbagen bør ansvarliggjøres, viser faglig sekretariat til at politivedtektens § 4-3 oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by til å holde orden og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet er uten betydning. Faglig sekretariat er av den oppfatning av at det er nødvendig å pålegge gårdeier dette ansvaret for at politivedtekten skal fungere etter sin hensikt. På den måten får gårdeier en aktivitetsplikt og kan ikke bare belage seg på at en leverandør henter inn smartbagene. Videre mener faglig sekretariat at avfallssekker som blir hensatt på fortau utenfor en eiendom ikke er å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4.

Det i denne saken tale om en smartbag med avfall og annen plast og emballasje observert i Schlepppegrells gate først den 24.6.2020 kl. 04.25. En betjent returnerte til stedet den 26.6.2020 kl. 05.33. Det gikk altså mer enn to døgn mellom den første kontrollen og frem til det ble ilagt miljøgebyr.

Faglig sekretariat mener at ansvarlig gårdeier i denne saken hadde tilstrekkelig med tid til å besørge rydding av fortauet. Faglig sekretariat bemerker også at Bymiljøetaten i denne saken satte på et varsel på smartbagen hvor det ble gitt en frist til å fjerne avfallet.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3. Faglig sekretariat kan heller ikke se at det er gitt urimelig liten tid til å fjerne avfallssekken.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. Forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble påklaget den 1.8.2020. Klagenemnda er enig i at det i denne saken foreligger særlige grunner til å behandle klagen selv om den er for sent fremsatt, da det er tvil om når ansvarlig gårdeier ble kjent med vedtak om miljøgebyr. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.6.2020 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3107960 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Schleppegrells gate ved nr. 20 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Klagenemnda mener at forholdet som vises på bildene i denne saken faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Politivedtektene tillegger gårdeiere i indre by et objektivt ansvar for å besørge renhold av fortau på eller langs eiendommen. Selv om det i denne saken ikke er tale om en overfylt smartbag, utgjør den en fare for økt forsøpling og hindring av fremkommelighet på fortauet. Det følger av praksis fra Oslo kommunes klagenemnd at bestemmelsen skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling. Videre defineres fortau som areal for gående og skal ikke benyttes som lagringsplass for avfall.

Når det gjelder klagers anførsel om at leverandøren av smartbagen bør ansvarliggjøres, viser klagenemnda til det objektive ansvaret for å besørge renhold. At ansvaret er objektivt betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet er uten betydning. Klagenemnda mener at det er nødvendig å pålegge gårdeier dette ansvaret for at politivedtekten skal fungere etter sin hensikt. På den måten får gårdeier en aktivitetsplikt og kan ikke bare belage seg på at en leverandør henter inn smartbagene.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3. Klagenemnda kan heller ikke se at det er gitt urimelig liten tid til å fjerne avfallssekken. Klagenemnda bemerker også at Bymiljøetaten i denne saken satte et varsel på smartbagen hvor det ble gitt en frist på 48 timer til å fjerne avfallet.

Klagenemnda har etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[20/01498]

Sak 419 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3108590 (20/6354) - Stiansen Eiendom AS

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 01.10.2020 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 22.8.2020 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3108590 for overtredelse av forskrift om politivedtekt § 4-3. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert forsøpling utenfor bygården. Søppelet bestod av en stor og overfylt smartbag.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

1.1 Klagers anførsler

Stiansen Eiendom AS påklaget illeggelsen av miljøgebyret den 3.9.2020. I klagen anføres det at smartbagen ikke tilhører Holmboes gate 3. Videre anføres det at smartbagen tilhører Isekk, og klager mener derfor at det er dette selskapet som bør være ansvarlig for fjerning avfallssekkene.

2. Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Stiansen Eiendom AS er, som ansvarlig gårdeier, part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 24.8.2020. Klage er fremsatt 3.9.2020, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

3. Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 19. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med

forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-3 at gårdeier plikter å holde fortau i indre by rene.

Bestemmelsens første ledd lyder:

«I indre by plikter eier av bygning eller grunn å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen.

Renholdet skal utføres slik at det blir til minst mulig ulempe. Overvannsluk må ved renhold ikke tilføres oppsop e.l. (...)»

Av forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4 følger følgende:

«Overtredelsesgebyr skal ikke ilegges dersom overtredelsen skjer som følge av uforskyldte hindringer som den ansvarlige ikke med rimelighet kan overkomme.»

4. Saksopplysninger

Den 20.8.2020 kl. 18.25 ble det i Holmboes gate ved nr. 3 observert forsøpling på fortauet utenfor eiendommen. Søppelet bestod av en smartbag fylt med byggemateriale og papp/plast. Det ble festet en varsellapp på smartbagen, hvor det ble informert om en 48 timers frist til å fjerne søppelet.

Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-d). En betjent returnerte til adressen den 22.8.2020 kl. 18.41. Da smartbagen fortsatt ikke var fjernet, ble det besluttet å ilegge et miljøgebyr. I den forbindelse fotograferte betjenten forholdet på nytt (dok 4 a-h).

5. Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at ansvaret for å holde arealet rent og ryddig hviler på gårdeier, og at det ikke har noen betydning hvor forsøplingen stammer fra. Videre anføres det at avfall eller gjenstander som plasseres på fortau i forbindelse med for eksempel inn- og utflytting, oppussing eller lignende må fjernes umiddelbart. Fortau defineres som areal for gående og skal ikke benyttes som lagringsplass for avfall. Bymiljøetaten bemerker videre at smartbags som blir stående ofte medfører økt forsøpling, i tillegg til at de ofte inneholder brennbart materiale. Bymiljøetaten mener denne type forsøpling faller inn under gårdeiers renholdsplikt som følger av politivedtekten § 4-3.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne frafalle gebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 10.9.2020.

6. Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. Forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 22.8.2020.2020 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3108590 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av

fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Holmboes gate ved nr. 3 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising samt holde fortau ryddig.

Klager anfører at smartbagen ikke tilhører gårdeier og at det er leverandør av smartbagen som bør ansvarliggjøres.

Først mener faglig sekretariat at forholdet som vises på bildene faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Faglig sekretariat viser til at formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2.

Når det gjelder klagers anførsel om at leverandøren av smartbagen bør ansvarliggjøres, viser faglig sekretariat til at politivedtektens § 4-3 oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by til å holde orden og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet er uten betydning. Faglig sekretariat er av den oppfatning av at det er nødvendig å pålegge gårdeier dette ansvaret for at politivedtekten skal fungere etter sin hensikt. På den måten får gårdeier en aktivitetsplikt og kan ikke bare belage seg på at en leverandør henter inn smartbagen. Videre mener faglig sekretariat at avfallssekker som blir hensatt på fortau utenfor en eiendom ikke er å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4.

Det er i denne saken tale om en smartbag fylt med byggemateriale og papp/plast observert i Holmboes gate først den 20.8.2020 kl. 18.25. En betjent returnerte til stedet den 22.8.2020 kl. 18.41. Det gikk 48 timer mellom den første kontrollen og frem til det ble ilagt miljøgebyr. Faglig sekretariat mener at ansvarlig gårdeier i denne saken hadde tilstrekkelig med tid til å besørge rydding av fortauet. Faglig sekretariat bemerker også at Bymiljøetaten i denne saken satte på et varsel på smartbagen hvor det ble gitt en frist til å fjerne avfallet.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3. Faglig sekretariat kan heller ikke se at det er gitt urimelig liten tid til å fjerne avfallssekken.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. Forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble påklaget den 3.9.2020, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 22.8.2020 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3108590 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Holmboes gate ved nr. 3 observert en overfylt smartbag på fortauet utenfor bygården.

Klagenemnda mener at forholdet som vises på bildene i denne saken faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Politivedtektene tillegger gårdeiere i indre by et objektivt ansvar for å besørge renhold av fortau på eller langs eiendommen. Den overfylte smartbagen utgjør en fare for økt forsøpling og hindring av fremkommelighet på fortauet. Det følger av praksis fra Oslo kommunes klagenemnd at bestemmelsen skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling. Videre defineres fortau som areal for gående og skal ikke benyttes som lagringsplass for avfall.

Når det gjelder klagers anførsel om at leverandøren av smartbagen bør ansvarliggjøres, viser klagenemnda til det objektive ansvaret for å besørge renhold. At ansvaret er objektivt betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet er uten betydning. Klagenemnda mener det er nødvendig å pålegge gårdeier dette ansvaret for at politivedtekten skal fungere etter sin hensikt. På den måten får gårdeier en aktivitetsplikt og kan ikke bare belage seg på at en leverandør henter inn smartbagen.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3.

Klagenemnda kan heller ikke se at det er gitt urimelig liten tid til å fjerne avfallssekken. Klagenemnda bemerker også at Bymiljøetaten i denne saken satte et varsel på smartbagen hvor det ble gitt en frist på 48 timer til å fjerne avfallet.

Klagenemnda har etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[20/01304]

Sak 420 Klage - Avslag på beboerkort sone B (20/4001) - CSS Kapital AS

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 28.08.2020 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 12. mars 2020, om avslag på søknad fra CSS Kapital AS om beboerkort sone B, bydel St. Hanshaugen.

CSS Kapital AS (klager) søkte beboerkort i sone B, bydel St. Hanshaugen, 2. mars 2020. Søknaden ble avslått fordi klager ikke kunne dokumentere et særskilt behov for biloppstillingsplass. CSS Kapital AS klaget på vedtaket 16. mars 2020. Bymiljøetaten opprettholdt sitt vedtak om avslag i brev 3. april 2020. Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

2. Saksfremstilling

2.1 Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om beboerkort er et enkeltvedtak etter lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven (fvl.)) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

CSS Kapital AS er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Vedtaket som er påklaget ble fattet 12. mars 2020, og klage ble fremmet 16. mars 2020. Klagefristen som følger av fvl. § 29 er dermed overholdt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

2.2 Rettslig grunnlag

Forskrift 13. juni 2012 nr. 1475 om beboerparkering for Oslo kommune (beboerparkeringsforskriften) angir vilkår for å få tildelt beboerkort i Oslo kommune. Etter forskriften § 1 er formålet «å sikre best mulig tilgjengelighet til offentlige parkeringsplasser for beboere innen et avgrenset område.» Av forskriften § 6 første og andre ledd følger det at:

«Næringsdrivende, håndverkerbedrifter mv. som har et særlig behov for biloppstillingsplasser for egne servicebiler e.l., og som er etablert i sonen, kan tildeles parkeringstillatelse. Det særlige behovet for parkering i sonen må begrunnes og dokumenteres i søknaden.

Den næringsdrivendes firma skal være registrert i enhetsregisteret med adresse i sonen og drive virksomhet fra denne adressen. Kjøretøyet skal være registrert på firmaet og være utstyrt og innredet på en måte som gjør at kjøretøyet i seg selv er et arbeidsverktøy.»

2.3 Klagers anførsler

Klager viser til sin søknad, der det står at firmabilen er nødvendig i den daglige oppfølgingen av kunder, samarbeidspartnere og andre næringsinteresser selskapet har, at forretningsadressen er utgangspunktet for disse turene, og at det derfor er avgjørende for videre effektiv drift av virksomheten at firmabilen kan parkeres i nærheten av forretningsadressen.

Klager viser videre til at selskapet driver konsulent- og investeringsvirksomhet med utstrakt daglig kunde- og partneroppfølging i Oslo og omegn, og at det ikke er mulig å drive denne virksomheten effektivt uten oppstillingsplass for bil på selskapets adresse. Dette tydeliggjøres av dagens situasjon med restriksjoner på offentlig transport.

Bilen er tilpasset formålet. Den er liten, helelektrisk, har integrert internett m.m., og er servicebil og arbeidsverktøy i den daglige kunde- og partneroppfølgingen.

2.4 Behandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker at formålet med beboerparkeringsforskriften er å sikre best mulig tilgjengelighet til offentlige parkeringsplasser for beboere. Tildeling av beboerkort til næringsdrivende er dermed et unntak fra forskriftens hovedformål, og bestemmelsen tolkes strengt for å forhindre at næringsdrivende får tildelt beboerkort til fordrivelse av beboerne i området.

Etaten har vurdert vilkåret om «særlig behov for biloppstillingsplass», og kommet til at klager ikke har et slikt særlig behov. Bymiljøetaten peker også på at de spesielle omstendighetene grunnet koronaviruset ikke åpner for unntak fra beboerparkeringsforskriften når det ikke ligger sterke rimelighetshensyn bak. Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, kommet fram til at etatens vedtak av 12. mars 2020 opprettholdes. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 3. april 2020, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd.

3. Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om avslag på søknad om beboerkort i sone B. Det er fire vilkår som må være oppfylt for at næringsdrivende skal kunne innvilges beboerkort i medhold av beboerparkeringsforskriften § 6: (1) den næringsdrivende må være registrert i enhetsregisteret med adresse i sonen og drive virksomhet fra denne adressen; (2) kjøretøyet må være registrert på firmaet; (3) kjøretøyet må være utstyrt og innredet på en måte som gjør at kjøretøyet i seg selv er et arbeidsverktøy, og; (4) den næringsdrivende må ha et særlig behov for biloppstillingsplasser for egne servicebiler eller lignende.

CSS Kapital har foretaksadresse i Fagerborggata 30, 0360, som ligger i bydel St. Hanshaugen, og leaser en bil til forretningsdriften. Klagers søknad om beboerkort ble avslått fordi klager ikke kunne dokumentere et særskilt behov for biloppstillingsplass.

Klager har vist til at bilen brukes til daglig oppfølging av kunder, forretningspartnere og andre næringsinteresser. Utgangspunktet for turene er forretningsadressen, og det er derfor avgjørende for virksomheten at bilen kan parkeres i nærheten av forretningsadressen. Klager har videre vist til at selskapets virksomhet er konsulent- og investeringsvirksomhet, med utstrakt daglig kunde- og partneroppfølging i Oslo og omegn, og at det ikke er mulig å drive denne virksomheten effektivt uten oppstillingsplass for bil på selskapets adresse. Dette tydeliggjøres av situasjonen man nå står i, med restriksjoner på bruk av offentlig transport.

Klager viser til at bilen, en BMW i3, er tilpasset formålet, da den er liten, helelektrisk, har integrert internett m.m., og dermed er selskapets servicebil og arbeidsverktøy i den daglige kunde- og partneroppfølgingen. Bymiljøetaten anser de tre første vilkårene om å ha etablert virksomhet i sonen, at kjøretøyet er registrert på virksomheten, og at kjøretøyet er innredet på en slik måte at det er å regne som et arbeidsverktøy for å være oppfylt, og har vurdert om det foreligger et *særlig behov for biloppstillingsplass*.

Faglig sekretariat stiller spørsmål ved om vilkåret om at kjøretøyet må være utstyrt og innredet på en måte som gjør at kjøretøyet i seg selv er et arbeidsverktøy, er oppfylt. Det er i tidligere praksis i klagenemnda lagt til grunn at forskriftens ordlyd synes å kreve en særskilt innredning av kjøretøyet, men at det ikke er grunn til å stille for strenge krav til innredning der det ikke er tvilsomt at kjøretøyet brukes som et arbeidsverktøy. Som eksempel kan nevnes at en bil med tomt lasterom kan anses som et arbeidsverktøy for en bedrift som kjører varer, selv om bilen ikke er «innredet» på en spesiell måte. I klagenemndas praksis er det generelt lagt vekt på om kjøretøyet benyttes til andre formål enn å komme seg fra A til B, for eksempel til frakt av varer, særskilt utstyr, eller annet. Det at bilen er liten, elektrisk, og har integrert internett gjør ikke, etter sekretariatets syn, at bilen isolert sett er å anse som et *arbeidsverktøy*. Faglig sekretariat mener at et kjøretøy som utelukkende brukes til å frakte ansatte ikke kan anses som et arbeidsverktøy, selv om kjøretøyet er tilpasset dette formålet.

Det neste spørsmålet er om CSS Kapital har et særlig behov for biloppstillingsplass. Bymiljøetaten viser til praksis i klagenemnda, der det særlige behovet er vurdert opp mot mulighetene til å løse driften ved bruk av offentlig transport. Etaten understreker at møtevirksomhet og annen kundeoppfølging i Oslo kommune vanskelig kan ses som et behov som kan danne grunnlag for tildeling av et beboerkort. Etaten kan ikke se at klagers forklaring av eget behov tilsier at det foreligger grunnlag for tildeling av beboerkort.

Bymiljøetaten har vist til byrådssak 57/12 om opprettelse av beboerparkeringsforskriften, der byrådet anbefalte at det ikke ble satt maksimal parkeringstid på avgiftsparkeringsplassene, blant annet av hensyn til besøkende og håndverkere, og at dette taler for at økonomiske hensyn ikke kan begrunne at det foreligger et *særlig behov*.

Det er ikke beskrevet i forarbeidene til beboerparkeringsforskriften hva som skal være å anse som et særlig behov. Sekretariatet viser, som etaten, til at det i klagenemndas praksis er lagt til grunn at det

særlige behovet må ses i sammenheng med mulighetene til å løse driften ved bruk av offentlig transport. Klager har ikke redegjort for et behov for å bruke kjøretøyet til frakt av varer eller utstyr som ikke kan fraktes på offentlig transport. Frakt av ansatte til kunder og forretningspartnere er vesensforskjellig fra frakt av varer, utstyr, og annet som kun kan fraktes i bil.

Sekretariatet viser videre til at vilkåret, i nemndas praksis, er sett i sammenheng med bruken av kjøretøyet som arbeidsverktøy. Det er mer nærliggende å komme til at det foreligger et særlig behov for biloppstillingsplass, dersom det er egenskaper ved bilen i seg selv som gjør at den fungerer som et arbeidsverktøy. Faglig sekretariat anerkjenner at bilen nok er et nyttig middel til å komme seg effektivt til kunder, forretningspartnere og andre, og dermed er et godt hjelpemiddel i forretningsdriften. Sekretariatet mener likevel ikke at dette tilsier at det foreligger et *særlig behov* for biloppstillingsplass. Vilklårene for å få tildelt beboerkort er derfor ikke oppfylt.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om avslag på søknad om beboerkort i sone B.

Det er fire vilkår som må være oppfylt for at næringsdrivende skal kunne innvilges beboerkort i medhold av beboerparkeringsforskriften § 6: (1) den næringsdrivende må være registrert i enhetsregisteret med adresse i sonen og drive virksomhet fra denne adressen; (2) kjøretøyet må være registrert på firmaet; (3) kjøretøyet må være utstyrt og innredet på en måte som gjør at kjøretøyet i seg selv er et arbeidsverktøy, og; (4) den næringsdrivende må ha et særlig behov for biloppstillingsplasser for egne servicebiler eller lignende.

CSS Kapital har foretaksadresse i Fagerborggata 30, 0360, som ligger i bydel St. Hanshaugen, og leaser en bil til forretningsdriften. Klagers søknad om beboerkort ble avslått fordi klager ikke kunne dokumentere et særskilt behov for biloppstillingsplass.

Klager har vist til at bilen brukes til daglig oppfølging av kunder, forretningspartnere og andre næringsinteresser. Utgangspunktet for turene er forretningsadressen, og det er derfor avgjørende for virksomheten at bilen kan parkeres i nærheten av forretningsadressen. Klager har videre vist til at selskapets virksomhet er konsulent- og investeringsvirksomhet, med utstrakt daglig kunde- og partneroppfølging i Oslo og omegn, og at det ikke er mulig å drive denne virksomheten effektivt uten oppstillingsplass for bil på selskapets adresse. Dette tydeliggjøres av situasjonen man nå står i, med restriksjoner på bruk av offentlig transport.

Klager viser til at bilen, en BMW i3, er tilpasset formålet, da den er liten, helelektrisk, har integrert internett m.m., og dermed er selskapets servicebil og arbeidsverktøy i den daglige kunde- og partneroppfølgingen.

Bymiljøetaten anser de tre første vilkårene om å ha etablert virksomhet i sonen, at kjøretøyet er registrert på virksomheten, og at kjøretøyet er innredet på en slik måte at det er å regne som et arbeidsverktøy for å være oppfylt, og har vurdert om det foreligger et *særlig behov for biloppstillingsplass*.

Klagenemnda stiller spørsmål ved om vilkåret om at kjøretøyet må være utstyrt og innredet på en måte som gjør at kjøretøyet i seg selv er et arbeidsverktøy, er oppfylt. Det er i tidligere praksis i klagenemnda lagt til grunn at forskriftens ordlyd synes å kreve en særskilt innredning av kjøretøyet, men at det ikke er grunn til å stille for strenge krav til innredning der det ikke er tvilsomt at kjøretøyet brukes som et arbeidsverktøy. Som eksempel kan nevnes at en bil med tomt lasterom kan anses som et arbeidsverktøy for en bedrift som kjører varer, selv om bilen ikke er «innredet» på en spesiell måte. I klagenemndas praksis er det generelt lagt vekt på om kjøretøyet benyttes til andre formål enn å komme seg fra A til B, for eksempel til frakt av varer, særskilt utstyr, eller annet. Det at bilen er liten, elektrisk, og har integrert internett gjør ikke, etter nemndas syn, at bilen isolert sett er å anse som et *arbeidsverktøy*. Klagenemnda mener at et kjøretøy som utelukkende brukes til å frakte ansatte ikke kan anses som et arbeidsverktøy, selv om kjøretøyet er tilpasset dette formålet.

Det neste spørsmålet er om CSS Kapital har et særlig behov for biloppstillingsplass. Bymiljøetaten viser til praksis i klagenemnda, der det særlige behovet er vurdert opp mot mulighetene til å løse driften ved bruk av offentlig transport. Etaten understreker at møtevirksomhet og annen kundeoppfølging i Oslo kommune vanskelig kan ses som et behov som kan danne grunnlag for tildeling av et beboerkort. Etaten kan ikke se at klagers forklaring av eget behov tilsier at det foreligger grunnlag for tildeling av beboerkort.

Bymiljøetaten har vist til byrådssak 57/12 om opprettelse av beboerparkeringsforskriften, der byrådet anbefalte at det ikke ble satt maksimal parkeringstid på avgiftsparkeringsplassene, blant annet av hensyn til besøkende og håndverkere, og at dette taler for at økonomiske hensyn ikke kan begrunne at det foreligger et *særlig behov*.

Det er ikke beskrevet i forarbeidene til beboerparkeringsforskriften hva som skal være å anse som et særlig behov. Klagenemnda viser, som etaten, til at det i nemndas praksis er lagt til grunn at det særlige behovet må ses i sammenheng med mulighetene til å løse driften ved bruk av offentlig transport. Klager har ikke redegjort for et behov for å bruke kjøretøyet til frakt av varer eller utstyr, som ikke kan fraktes på offentlig transport. Frakt av ansatte til kunder og forretningspartnere er vesensforskjellig fra frakt av varer, utstyr, og annet som kun kan fraktes i bil.

Klagenemnda viser videre til at vilkåret, i nemndas praksis, er sett i sammenheng med bruken av kjøretøyet som arbeidsverktøy. Det er mer nærliggende å komme til at det foreligger et særlig behov for biloppstillingsplass, dersom det er egenskaper ved bilen i seg selv som gjør at den fungerer som et arbeidsverktøy. Nemnda anerkjenner at bilen nok er et nyttig middel til å komme seg effektivt til kunder, forretningspartnere og andre, og dermed er et godt hjelpemiddel i forretningsdriften. Klagenemnda mener likevel ikke at dette tilsier at det foreligger et *særlig behov* for biloppstillingsplass. Vilkårene for å få tildelt beboerkort er derfor ikke oppfylt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[20/00084]

Sak 443 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 27. oktober 2020

Saken gjelder:

Protokollen blir lagt frem ved møtets slutt.